

Alexandru A. Macedonski

- 1854   Se naște la 14 martie la Craiova avându-i părinți pe Alexandru Macedonski și Maria Fisența.
- 1862   Familia îl trimite la școală în Oltenia, petrecându-și astfel mare parte din copilărie la moșia de la Amaradia.
- 1865   Scrie poezia *Plânsul amantei* inclusă, mai târziu, în volumul *Prima verba*.
- 1867   Absolvă Colegiul Național „Carol I” din Craiova.
- 1869   Tatăl poetului moare la 24 septembrie, iar mama poetului va susține că acesta a fost otrăvit de oponenții săi politici. În același an directorul liceului din Craiova, G. M. Furtunescu, îi eliberează „Certificatu scolasticul prin quare se ncredentiedia, quo scolariu lu Alessandru Macedonschi a terminat anul școlar 1867-68.”
- 1870   Tânărul Macedonski părăsește România, călătorind prin Imperiul Austro-Ungar, vizitând Viena, iar apoi Elveția și posibil alte țări. Se vehiculează că în timpul acestei călătorii l-ar fi cunoscut pe Mihai Eminescu, la acea dată student la Viena.
- 1872   Se întoarce la București, unde este admis la Facultatea de Litere, dar nu frecventează cursurile cu regularitate. Debutează cu volumul de versuri *Prima Verba*, iar apoi vizitează, din nou, Italia.
- 1873   Publică la 23 mai poemul antidinastic *10 mai (Sunt opt ani de suferință care astăzi s-a-mplinit)*, în „Telegraful român”, împotriva regelui Carol I.

- 1873-1875 Devine membru al Partidului Liberal și editează ziarul „Oltul”, unde publică articole pro-liberale, traduceri din Pierre-Jean de Béranger, Hector de Charlieu și Alphonse de Lamartine, scurte povestiri și primele impresii de călătorie.
- 1874 Ion Luca Caragiale îl ridiculizează în revista „Ghimpele”, în urma unor afirmații ale lui Macedonski că ar avea origini lituaniene, și-l transformă în personajul A. a. msky, a cărui moarte survine în urma extenuării cauzate de contribuția majoră la dezvoltarea politicii naționale. Acesta este primul episod din șirul lung de polemici între cei doi.
- 1875 La 24 martie Macedonski este arestat la Craiova, fiind acuzat de defăimare și incitare la rebeliune împotriva Partidului Conservator și a prim ministrului Lascăr Catargiu, fiind închis pentru trei luni, la închisoarea Văcărești din București. Macedonski a apărut în fața Curții de Jurați a Tribunalului Ilfov la data de 7 iunie și a fost pus în libertate, iar populația din București a ieșit pe străzi să celebreze sentința.
- 1876 Între 25 martie și 30 iunie este redactor la „Stindardul”, ziar politic, literar, comercial și științific, al cărui director era Pantazi Ghica. În același an Macedonski și-a început cariera în administrație, el fiind numit director și prefect interimar al regiunii Bugeac, la Bolgrad.
- 1876 Scrie prima sa piesă de teatru *Gemenii* și este eliberat din funcția de prefect interimar la 19 septembrie, după ce s-a împotrivit voinței primului ministru Ion Brătianu „de a închide ochii” și a „făcut pe legalul”, ascultând ordinele ministrului de interne George D. Vernescu, nepermițând intrarea trupelor voluntarilor ruși pe teritoriul țării, în drumul lor spre Principatul Serbiei.
- 1877 Colaborează la ziarul „Timpul”, cotidian al Partidului Conservator, cu versuri: *Odă închinată armatei române* și o traducere din Gottfried August Bürger, înainte ca Mihai Eminescu, la propunerea lui Titu Maiorescu, să devină redactor al acestui periodic în octombrie același an. Editează ziarul Vestea, „întâiul ziar vândut cu cinci centime în București”, ziar de opoziție în care publică articole împotriva lui C.A. Rosetti și a „viziraturii” politic al lui I.C. Brătianu. Este numit la 13 noiembrie director de prefectură al plășii Silistra Nouă, cu reședința la Cernavodă.

- 1879 Este numit administrator al plasei Sulina. Călătorește în Insula Șerpilor, iar aici experimentează mari emoții de ordin senzorial și estetic, transfigurate ulterior în Lewki și Thalassa.
- 1880 I se oferă funcția de inspector al monumentelor istorice și medalia Bene-Merenti, clasa I, „dar nu stătu mult nici în aceste slujbe, astfel până în anul 1902 totalizase doar 18 luni de serviciu public”, conform cu George Călinescu. Scoate primul număr al gazetei „heliadiste” *Literatorul*.
- 1881 Publică volumul *Poezii*. Încercând să intre în grațiile „Junimii” și al lui Titu Maiorescu, participă, cu regularitate, la ședințele cenaclului și citește *Noaptea de noiembrie*. Maiorescu l-a aplaudat, dar în jurnalul personal consemnează că nu a fost impresionat de poezie, dar poezia este lăudată de Bogdan Petriceicu Hașdeu.
- 1882 Deși era un mare admirator al Vasile Alecsandri, Macedonski izbucnește fără reticențe, scriind o analiză critică în trei numere ale „Literaturului” acuzându-l, printre altele, că și-a însușit poezii create de popor.
- 1883 La 24 februarie se căsătorește, la Craiova, cu Ana Rallet-Slătineanu, coborâtoare din familii boierești de vază, care îi aducea o dotă substanțială. Împreună au șase copii: George născut în 1884, care moare la vârsta de doi ani, Alexis, viitorul pictor, Nikita, inventatorul sidefului artificial, Pavel, viitor ziarist și literat, Constantin-Hyacint, viitor actor și fiica Anna.
- 1884 În toamna acestui an părăsește țara, se stabilește la Paris și începe să scrie în franceză, căutând faima mondială.
- 1885 Publică poemul *Le Vaisseau fantôme* în L'Élan littéraire, în februarie. Se întoarce în țară la începutul anului, iar primele versuri în limba franceză îi sunt publicate la sfârșitul acestui an în revista La Wallonie din Liege, condusă de Albert Mockel, revistă considerată una dintre primele organe ale simbolismului francez.
- 1886 La doar doi ani, moare George, primul său copil. În lunile noiembrie-decembrie apar două numere ale Literaturului. Colaborează la publicațiile străine La Wallonie, Revue de monde latin și Revue française. Scrie nuvelele naturaliste: *Zi de august*, *Pe drum de poștă*, *Din carnetul unui dezertor*, *Între cotețe și Nicu Dereanu*, adunate, în 1902, în volumul *Cartea de aur*.

- 1887 Este un an marcat de mari greutăți materiale, fiind respins de societate. Scrie poezia *Noaptea de mai* și publică nuvela *Dramă banală*.
- 1888 La 6 martie scoate bisăptămânalul „Stindardul țării”, ziar conservator scos cu sprijinul lui N. Blaremborg. În aprilie-mai scoate „România literară”, împreună cu Bonifaciu Florescu, unde colaborează până în august. Se naște Nikita, cel de al doilea fiu rămas în viață, la data de 17 iunie.
- 1889 În primăvara acestui an este numit într-o comisie însărcinată cu reorganizarea Monitorului oficial și a Imprimeriei statului, împreună cu A. Cantacuzin, G. Manolaki-Costachi Epureanu, Vintilă C. A. Rosetti și Constantin Erbiceanu. La 23 decembrie începe să colaboreze la „Românul”, cu rubrica *Viața bucureșteană*.
- 1890 „Literatorul” re apare din iunie până în octombrie, unde publică ciclul ideilor brutale.
- 1891 Publică și primele versuri simbolist instrumentaliste în „Revista literară”.
- 1892 În data de 14 mai au loc manifestări de stradă studențești, iar poetul dedică versuri studențimii, publicate în „Românul”. Tot în același an publică articolul *Poezia viitorului*, la 15 iulie, manifest simbolist, propunând exemplul lui Baudelaire, Mallarmé, al unui Maeterlinck, Péladan și Moréas, explicând ce e simbolul, dar se oprește la varietatea lui instrumentalistă. Caragiale ridiculizează articolul în „Moftul român”.
- 1893 Se naște Pavel, fiu al poetului, viitor ziarist și literat. La 28 decembrie are loc premiera piesei *Saul*, scrisă în colaborare cu Cincinat Pavelescu, piesă care are succes datorită talentului lui Constantin Nottara.
- 1894 Scoate, la 5 aprilie, ziarul „Lumina” în care republică o mare parte a operei sale poetice.
- 1895 Publică volumul de versuri *Excelsior* în februarie, dedicat lui Grigore M. Sturdza, care după republicările din 1896 și 1897, ar fi ajuns la 13 mii de exemplare vândute.
- 1896 Macedonski scria în Liga ortodoxă, la 11 august, înaintea vizitei împăratului Franz-Iosef la București și Sinaia. În 4 noiembrie se naște Constantin-Hyacint, cel de-al patrulea fiu, viitor actor.
- 1897 Publică volumul de versuri în limba franceză *Bronzes*.

- 1898 Publică pamfletul Falimentul clerului ortodox român în „Vocea învățătorilor” în care își exprimă dezamăgirea legată de deznodământul „chestiunii Ghenadie” și de felul cum este condusă biserica ortodoxă.
- 1900 Începe să-l preocupe ocultismul și problemele parapshihologice, astfel susține conferința „Sufletul și viața viitoare”, la Ateneul Român, publicată, mai apoi, în *Forța morală*, în care susține că omul poate opri moartea, atunci când vocea interioară îi spune că destinul nu i s-a împlinit.
- 1901 Scoate ziarul „Forța morală” la 28 octombrie, publicând creațiile sale *Lewki*, *Mănăstirea*, *O umbră dincolo de Styx*, *Vasul* și poezia *Noaptea de decembrie*.
- 1902 „Forța morală” își încetează apariția la 14 februarie. La 15 februarie susține o conferință *Teatru și literatură* la Ateneu. Înființează împreună cu Grigore Tocilescu, Mircea Demetriade, N. I. Apostolescu și Caion „Societatea oamenilor de litere” care devine „Societatea oamenilor de litere și științe din România”. Publică volumul *Cartea de aur*, în care adună aproape toată producția sa nuvelistică, dar și această carte despre „care se poate spune că începe o epocă nouă în evoluția prozei artistice românești, nu are vreun răsunet.”
- 1903 Este marcat de decesul mamei, Maria Macedonski, la 27 aprilie. Scribe articolul Spre ocultism în revista „Hermes” a lui Alexandru Petroff.
- 1904 La 20 octombrie se înscrie în „Partidul Conservator” și colaborează la „Liga conservatoare”.
- 1905 Scoate revista „La Beau Blue Danube” unde publică un mănunchi de versuri în franceză. În același timp, continuă scrierea romanului *Le Calvaire de Feu*, început în limba română și continuat în limba franceză. În toamnă, pleacă la Paris în căutarea unui editor.
- 1906 Romanul *Le Calvaire de Feu* apare în 1906 și se bucură de o critică favorabilă în revistele „Mercure de France” și „Gil Blas”. În același an „La Revue Musicale” publică interviul său cu Combarieu, în care afirma existența legăturii între inspirația literară și sensivitatea muzicii.
- 1909 În iulie brevetează cu Cristea A. Simionescu, directorul „Biruinței”, un aparat de stins coșurile, cu care spera să concureze societățile de asigurare.

- 1910-1912 Se află, din nou, la Paris, unde se expatriază datorită modului injust în care considera că este tratat în propria-i țară și încearcă, pe lângă promovarea brevetelor sale de invenție, să se impună pe scena pariziană, cu piesa de teatru *Le Fou?*.
- 1916 Se concentrează pe corectura romanului *Thalassa*, care apare în „Flacăra” lui Constantin Banu. Din mai începe *Poema rondelurilor*, la care va lucra până în 1920, iar în luna august finalizează tragedia *Moartea lui Dante*.
- 1919 Scrie *Sonetul puterii*, în care își expune crezul său politic.
- 1920 Este pensionat din slujba pe care o deținuse cu largi intermitențe la Comisia Monumentelor Istorice, dar în urma protestului scriitorilor bucureșteni publicat în Presa Capitalei la 18 martie, ministerul revine asupra deciziei. În același an moare la 24 noiembrie și este înmormântat în cimitirul Bellu din București, la 27 noiembrie.
- 2006 Este ales membru post-mortem al Academiei Române.